

**Liturgie morgendienst
Emmen, 24 april 2016
met viering 'Heilig Avondmaal'**

**Thema: geloven in een God
die Zichzelf geeft**

0. Vooraf: mededeling overlijden zr Barelds, zingen: **Psalm 23:2**
1. Votum
2. Vredegroet
Genade voor u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus
3. Intochtslied: **Psalm 98:1,2**
4. De Tien Woorden
5. Zingen: **Gezang 155:1,3,4,5**
6. Gebed om verlichting met Gods Geest
7. Schriftlezing: **Galaten 1:1-12** (gelezen door...)
8. Overdenking n.a.v. **Galaten 1:3,4,5**
9. Amenlied: **Gezang 109:1,4**
10. Dankzegging, voorbede
11. Inzameling van de gaven (diakenen geholpen door...)
12. Viering Heilig Avondmaal. Lezen **Avondmaalsformulier 3.**
Dan zingen: **NLB 400:1-5**, aansluitend gaande viering.
13. Slotlied: **Psalm 98:3,4**
14. Zegen.
De genade van onze Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.
Amen

Stel dat je vandaag zou sterven...

...als dan aan je wordt gevraagd: 'waarom zou ik je toelaten in de hemel?'

– wat zou je dan zeggen?

Waarom mag jij naar de hemel?

Afgelopen dinsdag werd ik bij het sterfbed geroepen van zr Barelds.

Dat raakt je, als je zo'n oude vrouw daar ziet liggen.

Wat ben je als mens, als het erop aankomt, broos en kwetsbaar!

Ik vroeg haar of ze bang was om te sterven?

Maar ze was heel beslist: ze schudde nee.

En met de nog weinige stem die was overgebleven zei ze: *ik vertrouw op Jezus.*

Dat ontroerde me. Want dat is het precies. Niet meer en niet minder.

Stel dat jij vandaag zou sterven...

...als dan aan jou wordt gevraagd: [dia1] 'waarom zou ik jou toelaten in de hemel?'

– wat zou jij dan zeggen?

Heel vaak hoor je dingen als:

[dia2] omdat ik naar de kerk ga

[dia3] omdat ik wel geloof dat er een god is

[dia4] omdat ik toch altijd wel netjes heb geleefd

[dia5] omdat ik goede dingen heb gedaan voor de medemens

Het is zo steeds weer van alle tijden dat we denken dat het geloof een plusje nodig heeft, iets erbij, iets van ons erbij.

Een [dia6] evangelie+ nog wat. Een Jezus+ nog wat.

En dat is ook hoe het werkt in alle religies – vul maar in welk geloof: [dia7] jij moet zelf ook iets doen.

En dat willen we graag, want alleen maar je hand ophouden, dat gaat toch wel tegen je trots, tegen je gevoel van eigenwaarde in.

Het lijkt zo gemakkelijk ook: alleen maar geloven.

Haast te simpel, om op je sterfbed alleen maar te hoeven zeggen: *ik vertrouw op Jezus...*

En toch is dat de kern van het christelijk geloof, de essentie van het evangelie: [dia8] het gaat om vertrouwen, om geloven in Jezus alleen – *en verder echt helemaal niets.*

Nog geen piepklein plusje erbij – alleen Jezus.

Dat dit belangrijk is, en ook best wel precies komt, leer je van de apostel Paulus, en wat hij schrijft aan de gelovigen [dia9] in Galatië, een streek ten zuiden van de huidige Turkse hoofdstad Ankara. Paulus heeft daar het evangelie verkondigd en gemeentes mogen stichten.

Het zijn vooral heidenen (= niet-Joden) die tot geloof in Jezus Christus zijn gekomen.

Maar na verloop van tijd zijn er mensen lid van de kerk geworden die beweren dat er toch nog wel wat meer nodig is dan alleen-maar-geloven.

Om God welgevallig te zijn, moet je je toch ook wel aan de wet van Mozes houden, en aan allerlei andere regels en gebruiken. Moet jij je eerst wel aan Jezus geven en Hem toelaten in je leven.

Moet jij toch eerst wel een zeker niveau van geloof in en vertrouwen op God kennen... Moet jij...

Moet jij... Moet jij...

Paulus trekt in deze brief opvallend fel van leer tegen deze mensen.

Hij laat zien dat het niet waar is: een ander evangelie dan geloof in Jezus alleen is *geen* evangelie! Een evangelie+ nog wat – hoe vroom het ook klinkt en hoe goed het ook voelt – is een *omgekeerd* evangelie.

Als je maar iets toevoegt aan Christus als voorwaarde om door God aanvaard te worden dan keer je de 'volgorde' van het evangelie compleet om.

Wat is die 'volgorde' van het evangelie?

Het begint ermee dat [dia10] je weet dat jijzelf hulpeloos en verloren bent.

Omdat we leven in een door het kwaad beheerste wereld.

Dat zit in alle vezels van ons bestaan. Het zit in je DNA – kwaad, zonde, slechtheid – en dat nog veel erger dan je ooit kunt bedenken.

Je kunt vanuit jezelf gewoon niks doen, nog niet het kleinste plusje...

Daarom [dia11] moet je gered worden. Dat moet gebeuren – dat doe je niet zelf, dat kun je niet zelf. Je moet door een ander bevrijd worden.

Dat is hoe het er met ons voorstaat: we moeten gered worden.

Gelukkig [dia12] is er een Redder: Jezus Christus.

Het heerlijke wonder is dat Hij zichzelf gegeven heeft om ons te bevrijden.

Zijn offer is gebracht voor ons. Hij ging de dood in, Hij droeg de straf die wij verdienen, in onze plaats.

Dat maakt het evangelie zo baanbrekend: [dia13] **Jezus stierf voor jou!**

Dat betekent dat je niet nog een tweede kans krijgt om het nu wel goed te doen, en om nu wel netjes te leven, en om nu wel op een goede manier met God te blijven omgaan.

Niks van dat alles; Jezus deed *alles* wat jij had moeten doen maar wat jij nooit had kunnen doen. Jezus dood was een *volkomen verzoening* van al onze zonden.

Dat is cruciaal, dit is de kern waarom het draait: [dia14] als Jezus' dood echt een volkomen verzoening is (en dat is het!), dan kunnen we nooit opnieuw in staat van beschuldiging worden gesteld!

Alleen als je dit tot in je tenen beseft, kun je echt rusten, rust vinden, omdat Jezus echt alles ook voor jou heeft gedaan.

Maar als je het niet goed doorhebt, blijf je onrustig. Heb je altijd het idee dat je tekort schiet, dat je meer moet doen, dat je beter moet geloven, dat je heiliger moet leven, dat jij – dat jij – dat jij...!

Daar heb je het weer – dan moet jij ook iets doen!

Het komt zo precies dit, het luistert zo nauw!

Ga daarom bij uzelf na hoe het er bij u voor staat.

Het lijkt zo makkelijk: 'alleen maar geloven...'

Maar wat is het voor doe-het-zelvers als wij zijn verdraaide lastig!

Wat is het moeilijk om echt en alleen van genade te leven – van Jezus alleen.

[dia15] Deze genade geeft God ons. Daarin kun je vrede vinden.

Het is niet iets van ons, het hangt niet aan of af van wat jij doet.

Het is de wil van God van onze God en Vader.

Wij vroegen er niet om gered te worden. Je draagt zelf ook niks bij aan je redding.

Het is van begin tot eind helemaal en alleen werk van God Zelf.

Hij riep. Hij bedacht het. Hij kwam in actie. Hij deed het. Hij gaf Zichzelf.

Daarom is alle eer aan Hem, tot in eeuwigheid.

[dia16] Dit is de boodschap van het avondmaal.

Het is wat wij straks met lichaam en ziel erkennen, laten zien: ja, ook ik moet gered worden!

En tegelijk het heerlijke: er *is* redding.

Jezus is ook mijn Redder – en ik strek mijn handen naar zijn lichaam en bloed, naar brood en beker.

Zodat ik het zeker weet, voor altijd weer goed in me opneem, dat ik deel heb aan mijn Heer en Heiland Jezus Christus, dat Hij alles *deed* en daarom alles *is*, ook voor mij.

Het is het unieke evangelie dat je doet beseffen dat je dieper gezonken bent en tegelijk hoger bent opgericht dan je je ooit kunt voorstellen.

Het unieke evangelie: dat je alleen maar hoeft geloven in de God die Zichzelf gegeven heeft.

[dia17] Laat het *Jezus* zijn voor je – en Jezus alleen!

Amen

[dia18]